Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2010, sen. zn. 29 NSČR 32/2010, ECLI:CZ:NS:2010:29.NSČR.32.2010.1

Číslo: 52/2011

Právní věta:

Insolvenční správce není osobou oprávněnou podat odvolání nebo jiný opravný prostředek proti usnesení o prohlášení konkursu na majetek dlužníka.

Proti usnesení, kterým odvolací soud zrušil usnesení insolvenčního soudu o prohlášení konkursu na majetek dlužníka a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, není dovolání přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.09.2010

Spisová značka: 29 NSCR 32/2010

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dovolání, Insolvence, Konkurs

Předpisy: § 149 IZ
§ 218 písm. b) o. s. ř.
§ 218 písm. c) o. s. ř.
§ 243b odst. 5 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 3. 3. 2010 K r a j s k ý s o u d v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále též jen „insolvenční soud“) podle § 149 ve spojení s § 152 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), prohlásil konkurs na majetek dlužnice.

V r c h n í s o u d v Praze usnesením ze dne 21. 6. 2010 usnesení insolvenčního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Dovolání insolvenčního správce dlužnice proti usnesení odvolacího soudu Nejvyšší soud odmítl podle § 243b odst. 5 a § 218 písm. b) a c) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění

pozdějších předpisů.

Učinil tak proto, že proti usnesení, kterým odvolací soud zrušil usnesení insolvenčního soudu o prohlášení konkursu na majetek dlužníka a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, dovolání objektivně přípustné není.

Přípustnost dovolání proti takovému usnesení neplyne z žádného ustanovení občanského soudního řádu a dovolatel se mýlí, usuzuje-li opak s odkazem na ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) o. s. ř.; ve vztahu k tomuto ustanovení není splněna podmínka, aby šlo o usnesení odvolacího soudu, jímž bylo usnesení soudu prvního stupně „potvrzeno“ nebo „změněno“ (srov. mutatis mutandis – ve vztahu ke konkursu prohlášenému podle zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání – usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2008, sp. zn. 29 Odo 1026/2006, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 7, ročníku 2008, pod číslem 99).

Dovolání nadto není ani subjektivně přípustné. Insolvenční správce totiž není osobou oprávněnou podat opravný prostředek (odvolání) proti usnesení o prohlášení konkursu na majetek dlužníka a tudíž ani osobou oprávněnou podat opravný prostředek (dovolání) proti rozhodnutí, jímž odvolací soud usnesení insolvenčního soudu o prohlášení konkursu na majetek dlužníka potvrdil, změnil či zrušil.

Insolvenční správce je zvláštním procesním subjektem (srov. § 9 písm. d/ insolvenčního zákona), který se pokládá za účastníka insolvenčního řízení tam, kde je rozhodováno o jeho právech a povinnostech. Legitimace k podávání příslušných návrhů a opravných prostředků proti rozhodnutím insolvenčního soudu mu jinak přísluší jen v rozsahu, ve kterém mu ji insolvenční zákon (ať již výslovně, nebo ve vazbě na povahu věci) přiznává.

Insolvenční zákon (v ustanoveních § 244 a násl.) nepřiznává insolvenčnímu správci možnost podat odvolání nebo jiný opravný prostředek proti usnesení o prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Přitom nejde o rozhodnutí, jímž by bylo rozhodováno o subjektivních právech a povinnostech insolvenčního správce (ustanoveného již rozhodnutím o úpadku).

V intencích § 240 odst. 1, § 243b odst. 5 a § 218 písm. b) o. s. ř. přitom platí, že k podání dovolání je oprávněn pouze ten účastník řízení, v jehož poměrech rozhodnutím odvolacího soudu nastala újma, odstranitelná tím, že dovolací soud toto rozhodnutí zruší (srov. např. důvody rozsudku Nejvyššího soudu uveřejněného pod číslem 45/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Na uvedeném ničeho nemění ani dovolatelovo tvrzení, že jej k podání dovolání zavázal svým rozhodnutím věřitelský výbor.

Zbývá dodat, že ustanovení občanského soudního řádu o přípustnosti dovolání jsou pro rozhodnutí vydaná v insolvenčním řízení přiměřeně aplikovatelná dle § 7 odst. 1 insolvenčního zákona.